

Én nem tudom, hogy Kiss Péter ex-ministeri miniszter azon kijelentése, miszerint *a Gömbös-korszak reinkarnációját éljük*, maradéktalanul helytálló-e. A BIT-nemzedékből kinőtt MSZP-politikust szemmel láthatóan az az ambíció fűti, hogy rálicitáljon az ellenzéki sajtóra és Kovács Lászlóra, akinek bismarki nyugalmát felemésztette a választási vereség traumája. Kiss Péternek nyilván nemcsak a Gömbös-korszak jár a fejében, hanem azok az újpesti vagy angyalföldi ifi kommunisták is, akik anno felrobbantották Gömbös Gyula szobrát. Az *illegben* tevékenykedő balos ifik hűstettük pillanatában még természetesen nem sejtették, hogy egyszer az ő hősük, *Jozsif Visszarionovics szobrát is utoléri a balvégzet*, azt pedig nem is remélték, hogy mindezek után Kiss Péterből (akit *némi elnézéssel és túlzással* reinkarnációjuknak tekinthetünk) miniszter lesz egy olyan szocialista kormányban, amely nem volt rest a kapitalizmust építeni.

Állítólag Gömbös Gyulától származik az a halhatatlan mondás, miszerint *az idő vasfoga elsuhan felettünk*. Úgy látszik, néha visszasuhan. Jöhetnek megint az ifik? Kiss Péter leleményéről jut eszembe, hogy ideje volna sajtó alá rendezni a baloldali média közehelyszótárát, mielőtt végképp elavul. Persze egy kelletlen liberalizált zsrnaliszta kívülről fújja a vezényszavakat, a baloldali médiások úgy vélik, egymásról lopni nem bűn, de érdem. Ha *Eörsi István* vagy *Lengyel László* kitalál valami jót, az végigfut a sajtópaletán, mígnem a legutolsó gyakornok is úgy fújja, mint ministráns gyerek az üdvözlőgyet.

Én nem tudom...

(Ki beteg)

Acélfogak, autoriter, Budapest, a büns város, féktelen hatalomvágy, hatalmi mámor, megfélemlítés. Eme panelekből nem kunszt összehozni egy *független szabad véleményt*. A gög szó is reneszánszát éli. Mily finom lelemény, amikor a haladó publicista, kései engedményt téve *Antall Józsefnek*, így fakad ki: ezek éppoly gögösek, mint Antallék, csak hiányzik belőlük az európai szellem.

Magának *Orbán* Viktornak rendkívül csekély esélye van arra, hogy elnyerje a *haladó (konyuló)* médiasztárok kegyét. Mivel a jó öreg nehezen megállítható *Arturo Ui* a Fidesz választási győzelmével okafogyottá vált, a „*Néróka*”, a „*Fiókmussolini*”, a „*Kölyökführer*” szak kifejezések jöttek divatba.

Eörsi István, az SZDSZ (polgár- és papukkasztó) „fenegyereke” *Orbán* mosolyától egyszerűen merevgörcsöt kapott, mintha (vény nélküli) *Viagrán*ban lubickolt volna. Az ironikus és önironikus kormányfői félmosolyt, amely *Orbán* Viktor arcán valószínűleg már *Bibó-kollégista* korában is meg-megjelent, *Eörsi betegnek* látja, mi több, annak is nevezi. A szabad, baloldali, független véleményformálók és politikusok *az idióta, az örült, a nem normális* szavakat minden különösebb emóció nélkül használják nemtetszésük kifejezésére. Így talán *Eörsin* sem kellene főnnakadnunk. Nála ez valószínűleg az önérzet kifejezése, olyan-

mi, mint amikor *lewojtilaurazza* a pápát. De mégis, nem kellene egyszer végiggon-dolni, hogy *ki beteg itt?*

Természetesen nem tartozik a kompetenciámba, hogy a fent említett *tényszerény* állításokat cáfoljam. Még akkor sem adok hangot megbotránkozásomnak, amikor egy-egy *ősöreg eurokompatibilizált szoci* a Fidesz kormányzati magatartását a bolsevik módszerekkel azonosítja.

Hiszek az emberi őszinteségben. Hiszem, hogy a legjelesebb független-baloldali sajtómunkások és ellenzékbe szorult politikusok valóban átéltek azt a virtuális rettegést, amelyet – megnyilatkozásaik szerint – *Orbán* Viktor életerejé vált ki belőlük. De azért fel kell hívnom eme sajtósági módon rettegő urak és hölgyek figyelmét arra, hogy gyűlölködő érzéseik nem általánosíthatók. Amikor például a miniszterelnök megengedett magának egy félmosolyt ama emlékezetes kijelentése mellé, miszerint a sajtó egyensúlyba hozása *hosszú, fáradságos, ám élvezetes munka* lesz, abban a mosolyban sokan – túl a magabiztosságon – a humorérzék és a bátorság jeleit vélték felfedezni. És úgy értelmezték, mint egy *engedékeny, fölnyes választ* a *vicsorító gyűlöletre*.

Ezt csak azért mondom, mert az *Eörsi*-szerűk hajlamosak azt hinni, hogy egyedül ők érzékelik a valóságot, és minden tapasztalat, tény ellenére szilárd meggyőződésként él bennük, hogy csakis az ő immár zárt osztályuk *kiscsoportos* foglalkozásai a mértékadó.

Hogy kényszerképzeteikkel meddig táplálják még a parttalanul áradó gyűlöletet, én nem tudom.

Kristóf Attila